

Yusuf Yılmaz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.11.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yusuf Yılmaz

Eserleri:

Ahmed Sen Ne Tatlı Bir Bebeksin

Ey tatlı çocuk sen necisin
Peygamberin ismindensin
Seni yaradana kurban
Sen ne tatlı bir bebedksin

Günler geçer, aylar geçer
Aylar geçer, yıllar geçer
Hayat geçer ömrün geçer
Sen ne tatlı bir bebedksin

Adın gibi ne de güzelsin
Peygamberin has ismisin
Yaratan böyle yaratmış
Sen ne tatlı bir bebedksin

Dersine, işine iyi çalış
Ahiretini asla unutma
En çok onun için çalış
Sen ne tatlı bir bebedksin

Ey tatlı çocuk sen necisin
Evimizin gülü, civcivisin
Annen baban seni okşar
Sen ne tatlı bir bebedksin

Baban Yusuf YILMAZ
13 Haziran 2007 - Ankara

Yusuf Yılmaz

Anne Hasreti

Çocuk iken gurbet yoluna çıktım,
On iki yaşında anamdan koştum.
Ankara'ya ilk geldiğim günde,
Şaşkın şaşkın etrafıma baktım.

Anneme hep özlem duyar idim,
Günler mi geçmiş bilmez idim,
Akşamın alaca karanlığından,
Sabahlara kadar uyumaz idim.

Hayatım hep bir roman gibi,
Akıp gidiyor bir sel gibi.
Hayatın en acı gerçekleri,
Sanki kötü bir rüya gibi.

Anne sevgisi bitmez idi,
Her an burnumda tüter idi,
Bu ayrılık neden diye,
Hiç aklımdan çıkmaz idi.

Yusuf YILMAZ Aralık - 2006 - Ankara

Yusuf Yılmaz

Aşıklar Kaderlerinin Kötü Kurbanı Olurlar

İnsanın özünde hep sevgi var olduğunu
Aynı sevginin her aşıkta var olduğunu
Nasıl göstereceğini bilmez olduğunu
Nasıl anlatacağını becermez olduğunu

Anlaman gerekirken bir türlü anlamadığını
Sen yâd ellerde iken sana uzaktan baktığını
Hatıralar canlanırken gözleri yaşla olduğunu
Ağlaya ağlaya yanakları sararıp solduğunu ı

Aşık insanlar sevgilerini nasıl göstereceklerini
Aşık insanlar sevgilerini nasıl söyleyeceklerini
Aşık insanlar sevgilerini nasıl anlatacaklarını
Bilemezler ve kaderlerinin kötü kurbanı olurlar.

Yusuf Yılmaz

Bana Gelen Her Zulme Arkadaş Oldum.

Zalimlerin zulmü ile bir aylak gibi oldum
Zulme boyun eğmeyen dikbaşlı oldum
Her zulüm sonunda direnci artan oldum
Bana gelen her zulme zoraki arkadaş oldum.

Şana yaldızlı sözlerle yaklaşıp hep kandın
İnsanın değerini ancak insani olan anlar
Bana kızıp suflü arzuluya hemen aldandın
Bana gelen her zulme zoraki arkadaş oldum.

Zulm ile abad olanın akibeti berbat olur
Atalarımızın sözleri bu her çağda yankı bulur
Ruzi mahşerde yüzleri kapkara rezil olur
Bana gelen her zulme zoraki arkadaş oldum.

Yusuf Yılmaz

Beyaz Gülün Hasretiyle, Umutla Bekler Durur

Bir beyaz gül görse düşünde, hep seni anar
Her gördüğü bir beyaz gülü hep seni sanar
Gül'ün Hasretinin ateş içinde kıvranıp durur
Beyaz gülün hasretiyle, umutla bekler durur

Bitmez kıyamete kadar bu beyaz gül hasreti
İçinden sökerek atmak ister bu biçare derdi
Bitmez tükenmez haldir kasvetli bir aşk ateşi
Beyaz gülün hasretiyle, umutla bekler durur

Acaba gülün hasreti biter mi diye bekler durur
Bir arayışla gelen geçenden onu hep sorar durur
Kıyamete bir yol bulunca ümidi orada son bulur
Beyaz gülün hasretiyle, umutla bekler durur

Ümitsizliğin verdiği ızdırapla hep sayıklar durur
Aşk hırsızlarının kurbanı olduğunu çok iyi bilir
Gülüne kavuşmak için hep Yaradanına sığınır
Beyaz gülün hasretiyle, umutla bekler durur

Bu dünyada olmazsa da kıyamet için hep teselli bulur
İnşallah diyerek Gül ile Cennette Peygambere yakın olur
Endişe ile birlikte Allah'tan umudunu hiç kesmeyen olur
Beyaz gülün hasretiyle, umutla bekler durur

Yusuf Yılmaz

Bir Gün Olsun Yüzüm Glmedi

Ben bu dünyaya geldim geleli,
Bir gün olsun yüzüm gülmedi.
Çocuk yaşta gurbeti dolařa dolařa,
Çektiğim çileler bitmek bilmedi.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Bu Acı Hasret Kıyamete Kadar Mı Sürecek?

1987 yılında ölüm uykusuna yatırıldım,
Ama hemen acı bir kâbusla uyandım,
Sevda ateşini ölümcül şekilde tattım,
Bu acı hasret kıyamete kadar mı sürececek?

Dost bildiklerim, bana yapmacıkça gülmüşler,
Meğer kendi çıkarları için etrafımı sarmışlar,
Kendi çıkarları için beni yârimden ayırmışlar,
Bu acı hasret kıyamete kadar mı sürececek?

Acaba ben nerede hata yaptım diye düşünüyorum,
Dünyadaki en önemli varlığım yarım için ağlıyorum,
Kolum kanadım kırık, ona doğru koşamıyorum,
Bu acı hasret kıyamete kadar mı sürececek?

Bu kalp 1982 yılından beri asla başkasını sevmemi,
O da beni 1982'den istiyor dediğin o aşkı hırsız,
Seksen beşlerde her önüne gelenden gönül dilendi,
Bu acı hasret kıyamete kadar mı sürececek?

Seni her gördüğümde sağlığım, ritmim bozuldu,
Beni sevmesi gereken kalp yaban elde gezindi,
Tahammül sınırlarımı aştı, vücudum acı ile ezildi,
Bu acı hasret kıyamete kadar mı sürececek?

Keşke aynı iş yerinde çalışmaz olaydım,
Keşke seni hiçbir zaman tanımaz olaydım,
Bu acı hasreti ve kötülükleri görmeden öleydim,
Bu acı hasret kıyamete kadar mı sürececek?

Yufka yürekli, merhametli kalbini kolay kandırdılar,
Nasıl olsa, seni uzun süre farkına varmaz sandılar,
Seni her türlü yaldızlı yalanlarına kolay inandırdılar,
Bu acı hasret kıyamete kadar mı sürececek?

Kalbinde kötülük yok, merhamet ise çok, bunu bildiler,
Başkasına ait olması gereken güzel kalbini çaldılar,
Onlar benim dostum değildi, beni haksızca kötülerdiler,
Bu acı hasret kıyamete kadar mı sürececek?

Ben bu acıları ve kötülükleri asla hak etmedim,
Bana yapılan büyük haksızlığa tahammül etmedim,
Yaradanın merhameti ile onlara kötülük etmedim,
Bu acı hasret kıyamete kadar mı sürececek?

Bir gün olur diye sana kavuşma gününü bekliyordum,
Nasıl olsa gerçeği bilecek, bana acıyacak diyordum,
Fiziki güzelliğe değil, ruh güzelliğine aşığım diyordum,
Kalbimin kapısı hep açıktı, seni umutla bekliyordum.
Bu acı hasret kıyamete kadar mı sürececek?

(Aralık - 2008 - Ankara)

Yusuf Yılmaz

Bu Ayrılık Bana Acı Veriyor

20 yıl aradan sonra karşılaştık sokakta,
Beynim dondu, kalbim yandı o anda,
Koşarak sarılacağımı düşündüğüm anda,
Gerçeği anlayıp, kendimi frenledim son anda.

Senden çektiğim acılar beni öldürecek,
Ya kanseri, ya veremi başıma saracak,
Eğer bana böyle vefasızlıkta direnirsen,
Üzüntüden ölüp, çocuklarım yetim kalacak.
(Kalbimdeki gönül bahçemin gülleri solacak)

Eğer acılarımı dindirirsen, ben de güleceğim,
Ya da ayrılık hasretini çeke çeke öleceğim,
Kıyamette seni tek eşim olarak bileceğim,
Ancak o zaman ben de doyasıya güleceğim.

Sen benim gönlümün sultanı oldun,
Kalbimde hep sadece tek gül oldun,
Neden bana karşı nefretle doldun,
Hasretinin acısından sararıp soldum.

Senden çektiğim acılardan bir gün öleceğim,
Ya kanserden, ya da veremden gideceğim,
Şunu unutma ki senin hasretinden ölsem de,
Bu dünyada tek yarım, kıyamette eşim bileceğim.

Bu ayrılık rüzgarı bana çok acı esiyor,
Benim gönlüm hep hüzünlenip duruyor,
Dünya varlığım olan sen uzaktasın,
Aklıma geldikçe hep kalbim daralıyor.

Bu ayrılık hiçbir zaman mı bitmeyecek?
İçimdeki hicran ve hasret ne zaman bitecek?
Sana olan büyük saygı ve sevgimin karşılığı,
Böyle düşmanlık ve küsme ile mi olacak?

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Bu Hasrete Yürek Mi Dayanır Sandın

20 yıllar geçti seni unutmaya çalıştım,
Sokaklarda, dağda, bayırda dolaştım,
Her acıya, sızıya zoraki de alıştım,
Bu hasrete yürek mi dayanır sandın?

Kalbim acı ve hicran ile doludur,
Sana beslediğim sevgi çok uludur,
Senin hasretin tek sorunumdur (acımdır) ,
Bu hasrete yürek mi dayanır sandın?

Beni tanımayan anlamaz derdimi,
Bir tekme de o vurur etmez yardımı,
Kırdın umutlarımı, kolumu, kanadımı,
Bu hasrete yürek mi dayanır sandın?

Ben seni çok severdim hem de canımdan,
26,5 yıldır yaşlar aktı yanağımdan,
Senden uzak, hayalini ayırmam yanımdan,
Bu hasrete yürek mi dayanır sandın?

Yusuf der ki her an hayalimdesin,
Çok acı çekiyorum ve zordayım,
Uzaktasın ama ruhunla yanımdasın,
Bu hasrete yürek mi dayanır sandın?

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Çile Müslümanı Ramazan'a

Nurlu bir gün sabahı köyünde doğdu
Doğduğunda her taraf bereket, boldu
Küçük yaşta babayı kaybedince soldu
Gitmek istediği yol hep Hak Yol oldu

Baba ölünce adı öksüz Ramazan oldu
Bundan dolayı Kalbi hüznle doldu
Babasızlığın acısı ile yüzü sarardı, soldu
Tevekkül ederken, gittiği hep Hak yoldu.

Camide değişmez müezzin hep o olurdu,
Cemaatten herkesin sevdiği küçük çocuktu
Doğru ve adaletten şaşmaz bildiğini okurdu
Yaradanın Yüceliğini hep düşünür dururdu

İşinde gücünde çalışır dururdu
Gece gündüz Kuran okur dururdu
Ezan okunduğu anda kaskatı olurdu
Bu onun için Allaha tazim olurdu.

Yaptıklarını Allaha saygı olarak bilirdi
Büyükleri sayar, küçükleri de severdi
Mevladan daima doğru işler dilerdi.
Allah yolunda ölmeyi kutsal bilirdi.

Köyde geçen sıkıntı ve büyük hüznler
Bir gün olsun gülmedi o soluk yüzler
Hep böyle geçti geceler ve gündüzler
İnanıyordu ki gelir geçer bu günler

Ondört yaşında gurbetin yolunu tuttu
Zor şartlar altında, sokağı mesken tuttu
Kardeşinin hasretini yüreğinde tuttu
Sonunda yanına alıp, hasreti son buldu

Daima Allah yolunda çalıştı durdu.
Gece gündüz İslamı anlatıp durdu
Mahkeme ve cezaevlerini mesken tuttu
Allah düşmanları onu mahpusta tuttu

Zalimlerin zulmünden çaresiz hicret etti
Sevdiği yurdunu ve yakınlarını terk etti
Bunu yapmak zorundaydı, çünkü Sünnetti
Zalimler yurdunu kerhen kendine yurt etti.

Zalimler zulüm etti, yurdunu terk etti
Dost, akraba ve kardeşi hep hayal etti
Daima şahsi emel ve arzularını terk etti
Allahın Hak yolu için, kendini feda etti

Söyle abim söyle ne zaman vuslat
Kardeşin hüznü ve sana hasret

Kolu kanadı kırıktır, biçare kasvet
Yeter artık yeter bitsin bu acı hasret

Yusuf YILMAZ Ekim-2010- Ankara

Yusuf Yılmaz

Dünya Güzeli İle Evlensen Ne Yazar

Sevdiğinle başbaşa olmadıktan sonra
Bedenin ve ruhun ayrı yerlerde gezer
Can sevdiğine kavuşmadıktan sonra
Dünya güzeli ile evlensen ne yazar

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Dünya Meleğini Sevmek Acı İmiş Meğer

Ey dünya meleği, ben tutuldum sana,
Yanan gönlümü haber verdim sana,
Bana bin türlü işkenceler yaparken,
Aşkın tadına varamadım doya doya,

Bu dünyada sevgisiz olunmazmış meğer
Seni tanıyınca anladım bu çok büyük değer,
Kıyamete kadar beklerim bir lahza ümit,
Beni yaşatmayacakmış bu acı meğer.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Ey Allahım Sen Kahr Eyle

Hile hurda ile hep iş yapan
Yalan üzerine yalan katan
Sevenlerin arasını açan
Ey Allahım sen kahr eyle.

Beni yalanla yerden yere vuran
Sevdiğimi bana düşman yapan
Sevdiğimden hile ile ayıran
Ey Allahım sen kahr eyle

Dost görünüp hile ile yaklaşan
Zehrini insana akıtıp kusan
Sonradan foyası ortaya çıkan
Ey Allahım sen kahr eyle

Sevenleri birbirine düşüren
Her ikisini birbirinden ayıran
Yalanlar ile mutluluk kuran
Ey Allahım sen kahr eyle

Ağlayanın gözyaşına gülen
İyi insana hep kötüdür diyen
Merhametliyi yalanla kandıran
Ey Allahım sen kahr eyle

Yusuf YILMAZ Mart – 2012 – Ankara

Yusuf Yılmaz

Ey Benim Garip Annem

Çocuk yaşta evli oldun
İncecik teninle hep soldun
Bütün hayatın boyunca
Çile ve sıkıntı ile doldun

Kaderin mi garip annem
Kaderin mi canım annem

Eller sefa içinde yüzerken
Sen sefaleti dost ettin,
Herkes oynar gülerken
Sen içine kapanık gittin

Kaderin mi garip annem
Kaderin mi canım annem

Bir gün olsun yüzünle gülmedin
Kaderine hiç boyun eğmedin
Eller bolluk içinde yaşarken
Sense kaderine hep güldün (Sıkıntıları kendine dert etmedin)

Kaderin mi garip annem
Kaderin mi canım annem

(Nisan-2007-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Ey Fani İnsan! Yalan Dünyayı Ebedi mi Sandın?

Ey fani insan, yalan dünyayı ebedi mekânın mı sandın?
Kendini 3 günlük yalan dünyanın kalıcı sahibi mi sandın?
Bu aldatıcı yalan dünya nimetleri içerisinde boğulurken,
Mahşerde hesap sorgucusuna hesap vermez mi sandın?

Kendini Allah'a kul olmaya adanmış insanı sahipsiz mi sandın?
3 kuruluşlukların sözü ile kendini yargılama hakimi mi sandın?
Rızkı veren Yüce Rabbim'in hükümdarlığına göz mü koydun?
Adalet terazisinde yapılan zulümlerin cezası olmaz mı sandın?

Senin uğruna dayak yiyip, sağlığını bozana vefasızlık olur mu?
Senin için sağlığını bozan kişiye karşı vefasızlığın doğru olur mu?
Allah'tan başka hiçbir güçten korkmayı korkutmak olur mu?
Ölüm Allah'ın emridir, tetikçi itlerle korkutmada insanlık olur mu?

Ey fani, 3 günlük yalan dünyanın hesabını vereceksin unutma,
Vefasızlığın hesabı nasıl olsa kapanır diye kendini asla avutma,
Vefalı ve samimi insanları her devrin adamı gibi sakın sanma,
Sen, sen ol yalancı ve taklacı dalkavuk takımına asla aldanma.

Günü geldiğinde dinç kafa ile düşününce gerçeği bileceksin,
Kötülerin sözü ile iyi insanları ezdiğini er-geç anlayacaksın,
İş işten geçtikten sonra her şeyin boş olduğunu anlayacaksın, Ancak atı alan Üsküdar'ı
geçtiğini geç te olsa anlayacaksın.

Sur'a üflendiği zaman, kalkın herkes hesap verecek diyecekler,
Kıyamet boşuna yaratılmamış, dünya onun tarlası diyecekler,
Her şaşkın, dünyada 1 veya 3 gün mü kaldık diye soracaklar,
Hesap melekleri Arş'ın sahibinin emri ile hesaba çekecekler.

Rahman, huzuruna kul hakkı ile geleni asla ve katiyen sevmez,
Yol yakın iken tövbe ederek helallik istemezsen asla olmaz,
Oyun-eğlenceden ibaret yalan dünyaya aldanan bedbahtlar,
Kıyametin sonsuz saadetine her insan istese de asla ulaşmaz.

Yusuf Yılmaz 30 Temmuz 2017 Ankara

Yusuf Yılmaz

Ey İnsan! Üç Günlük Yalan Dünya İçin Yıpranma

Ey insan! Üç günlük yalan dünya için uğraşıp yıpranma
Delalete dalıp kıyametin hak olduğunu asla unutma
Sorgu melekleri her kişiye yaptığının hesabını soracaktır
O zaman bu dünyadaki çalıp çırpma faslı son bulacaktır.

Mahşerde Allah karşısında biraz da yüzün olsun
Saltanatını paylaştığın oğul ve eş günah ortağın olsun
Hakkını yediğin Müslümanların iki eli yakanda olsun
Ahireti unutup, dünyaları satın alan cehennemde kor olsun

Yusuf Yılmaz

24 Ağustos 2017 Ankara

Yusuf Yılmaz

Ey Misafir Üç Metre Bez İle Gidersin

Mala tapar, parayı sayar durursun
Kadına tapar, hep araba, daire alırsın
Sonu nereye gider hiç araştırmazsın
Sonunda üç metre bez ile çeker gidersin

Makam ve mevki için hep el etek öpersin
Başkasının malını yer, haram mı sormazsın
Garibin hakkını yer Allahtan korkmaz, utanmazsın
Sonunda üç metre bez ile çeker gidersin.

İlahi adalet nedir hiç mi hiç araştırmazsın
Misafirliğini unutup, dünyayı ebedi sanarsın
Ebedi dünyayı unuttur aklına getirmezsın
Sonunda üç metre bez ile çeker gidersin

Eğlence ve boş işlere hep dalar gidersin
Beş vakit namaza gelince asla eğilmezsin
Hesap vereceğini asla aklına getirmezsın
Sonunda üç metre bez ile çeker gidersin

Yalan dünyanın sefasına dalar durursun
Boş ve yaldızlı sözlere daima kanarsın
Kötülüklerin hesabını vermez sanarsın
Sonunda üç metre bez ile çeker gidersin

Dünyayı güllük gülistanlık bir yer bilirsın
Günah tuzağı olduğunu hiç düşünmezsin
Başına gelen kötülükleri başkasından bilirsın
Sonunda üç metre bez ile çeker gidersin

Nefsine uyup, azgınlıkta sınır tanımazsın
Sonunda ölüm olduğunu hiç düşünmezsin
Ömrünü boş yere tüketir ibret almazsın
Sonunda üç metre bez ile çeker gidersin

Şu yalan dünyada gaflete dalma malısın
Mal, mülk ve makama aldanma malısın
Karşı cinsi şehvetin için kullanma malısın
Sonunda üç metre bez ile çeker gidersin

Geçmiş kavimlerden hiç ibret almazsın
Sağlam evlerde turumar oldular anlamazsın
Bu dünyanın rehavetine akılsızca dalarsın
Sonunda üç metre bez ile çeker gidersin

Yoz ahlakı, zevk ile sefayı elinden kaçırmazsın
Allah'a kulluğa gelince sonra der savsaklarsın
Ders almayı aklına getirmezsın sürekli kaçarsın
Sonunda üç metre bez ile çeker gidersin

Yusuf YILMAZ Temmuz – 2012 – Ankara

Yusuf Yılmaz

Ey Resul Seni Arıyoruz İnsanlık Perişan

Müslümanın hali acıklı, tüm dünyada perişan
Mal, mülk, para ilah oldu, herkes için oldu şan
Seni hasretle arıyoruz Ey Peygamber-i zışan
Ey Resul seni arıyoruz insanlık peru perişan

Peygamberin hak yolundan saptı insanlar
Adalet ölçüsü yok insani değeri kim anlar
Kapitalizmi kurtarıcı gördü zayıf imanlar
Ey Resul seni arıyoruz sana yanan bu canlar

Vahşet, ahlaksızlık, soygun insanlara yol oldu
İnsanlar İslamı unuttu, şeytanın yolu yol oldu
Kılıç, karanlık çeteler elinde söz sahibi oldu
Ey Resul seni arıyoruz gözlerimiz yaşla doldu

Tek yol Peygamberin yolu çözüm budur
O bütün insanlığın önderi ve gülüdür
İnsani değerler ölürse insanlığın sonudur
Ey Resul seni arıyoruz dünya sorunludur

Maddi değerler manevi değerlere galebe çaldı
Dünyanın yönetimi beş haydudun elinde kaldı
Bütün fesat ordularını dünyanın üzerine saldı
Ey Resul seni arıyoruz Müslümanlar yetim kaldı

İslam coğrafyası başıboş her tarafa saçıldı
Müslüman geçinen elitler koltuklara takıldı
Dünya bir atom fıçısı içerisinde iyot gibi kaldı
Ey Resul seni arıyoruz dünya buhranda kaldı

Peygamber yolu insanlığa aydınlık yol oldu
İnsanlar akıllı davranırken hakkı kolay buldu
Üç günlük yalan dünyada ömürler boş doldu
Ey Resul seni arıyoruz maneviyatlar hep soldu

Beşeri sistemler insana huzur vermez oldu
Karanlık dünyanın ömrü hep batıl ile soldu
Sana bağlı kalmayan ümmet perişan oldu
Ey Resul seni arıyoruz gözlerimiz yaşla doldu

İnsanlık tükenmiştir dirilişe ihtiyaç var
Hoşgörü, merhamet diyaloga ihtiyaç var
İyiliğe, saygıya, hak ve adalete ihtiyaç var
Ey Resul seni arıyoruz önderliğine ihtiyaç var

Peygamber yolu bize hep rehber olacak
Zengin-fakir, siyah-beyaz ayrımı olmayacak
Dünya nimetleri ise adilanece paylaşılacak
Ey Resul seni arıyoruz zulümler olmayacak

Yusuf YILMAZ - Temmuz- 2012 - Ankara

Yusuf Yılmaz

Geç Kalırsan Ansızın Hayatım Sönecek

Mü'min'in cefası çok derler, kıyamette gülecek,
Senin sevdan ve hasretin kıyamette bitecek,
Gönlümün sultanı bir gün beni anlayacak,
Ancak geç kalırsan ansızın hayatım sönecek.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Gerçek Ağlamak Budur Ama Beni Anlamadın

Sahte ağlayanlara inat ben gerçek ağladım
Birgün olsun beni anlamak için bana bakmadın
Gözyaşlarımı görmedin çünkü içime sakladım
Gerçek ağlamak budur ama beni anlamadın

Gelip geçene derdimi ağlayıp anlatamadım
Kötülere kızıp avaz avaz hiç bağıramadım
Ben aşkımı sana hiç mi kanıtmayamadım
Gerçek ağlamak budur ama beni anlamadın

Bir gün olsun gelip sana derdimi anlatamadım
Benim ruh derinliğimi birgün olsun sorgulamadın
Senin yokluğunda ben daima kararları bağladım
Gerçek ağlamak budur ama beni anlamadın

Güven ver dedin, aşığın güveni olmaz demedim
Ağlayan gözler güven vermez dedim dinlemedin
Sahte güven verenlere ise çok çabuk aldandın
Gerçek ağlamak budur ama beni anlamadın

Sana bakmak dışında sana hiç doyamadım
Saçının bir teli de olsa elim ile tutamadım
Namertlerin kara çalması ile bana güvenemedin
Gerçek ağlamak budur ama beni anlamadın

Kollarımı boynuna sarmak için ümitle bekledim
Bir gün olur beni anlar diye sabırla bekledim
O bir gün hiç gelmeyecekmiş boşuna bekledim
Gerçek ağlamak budur ama beni anlamadın

Baktıkça huzur buluyordum sana diyemedim
Baktıkça kendime güven duyuyordum bilemedin
Baktıkça mesrur oluyordum beni anlayamadın
Gerçek ağlamak budur ama beni anlamadın

Kimsesiz ortada dolaştım dost bulamadım
Meğer herkes idamımı istemiş anlamadım
Düşmanımı dost bildim, ikimize acırlar sandım
Gerçek ağlamak budur ama beni anlamadın

Yusuf YILMAZ Mayıs – 2012 - Ankara

Yusuf Yılmaz

Gitmek İstiyorum 22 Yıl Önceki Günlere

Bu nasıl bir aşk Yarab bilemiyorum,
Tarihte eşi var mı ki, göremiyorum,
Her gün, her gece kabuslar görüyorum,
Gücüm kalmadı artık dayanamıyorum.

Bazen ağlar, bazen yanar, ateş gibi,
Bazen güler, bazen dalar mecnun gibi,
Bazen umutsuzluk içinde bir umut gibi,
Her an gelir, yanımda duruyorsun gibi.

Bazen haykıracağım geliyor, kadere,
Bazen öldüreceğim gelir, bu kötülere,
Bazen hayıflanıyorum, geçmişlere,
Gitmek istiyorum 22 yıl önceki günlere.

Kopamıyorum bir türlü içimdesin,
Kopamıyorum, her an aklımdasın,
Kopmak istesem dahi ben senden,
Kopamıyorum, kalbimin ortasındasın,

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Halep'te Gözümüzün Önünde Nice Canlar Yok Oldu

Halep'te nice genç çocuklar, canlar yok oldu,
Müslümanları öldürmek için küffar bir oldu.
Halep sokakları Müslümanların kanı ile doldu.
Dünya Müslümanları trene bakar gibi oldu,

İran kallesi bu katliamda başrol oyuncu oldu.
Henüz açmadan gonca güller bir bir soldu
Akranları oyun bahçelerinde oynayıp gülerken
Halepli yavrular bombalar altında canından oldu

Bir Esed katili koltuğu için bir halk böyle vuruldu
Anne ve babaların feryatları bütün cihana doldu
Kefen yok, mezar yok, şehid canlar toprağa doldu
Ortada ümmetin sesi yok, bunlara böyle ne hal oldu

Acizliğimizin zirvesinde gözlerimiz trene bakar oldu
Gözyaşlarımız içimize akıta akıta bir sel oldu doldu
Silah satıp insanları kırdıran kafirin cebi para doldu
Suriye'de gözümüzün önünde bir nesil heba oldu

Yusuf Yılmaz
Aralık- 2016 Ankara

Yusuf Yılmaz

Haymana'ya Selam Olsun

Mangal'ın uç tepesinden
Meşhur Gâvur Kale'sinden
80 Pare köy 3 mahallesinden
Gelenlere selam olsun

Eskikışla, Boyalık, Harhur'una
Culuk, Gedikli, Ahırlıkuyu'na
Gedik, Şerefli, Altıpınar'ına
Kucak kucak selam olsun.

Evcı, K.oğlu, Tabaklı, Kızılkoyun
D.Pınarı, Türk Şerefli bizim olsun
Alaçık, Ş.Gökgöz, Çeltikli, Yaylabeyi
Kutluhan hepsi bir ve beraber olsun.

Sinanlı, Yamak, Yenice, Ataköy
Balçıkhisar ve özköyleri hep bir say
Karapınar, Çalış, Culuk'u listeye koy
Hepsini sevenlere selam olsun.

Demirözü, Katrancı, K.Süleymanlı
Kurtuluş Savaşında adları namlı
Hizmet gelmediğinden halk gamlı
Sabır edenlere selam olsun.

Dereköy ve Karaömerli arasında
Gavur Kalesi ikisinin ortasında
Sarıgöl, Durutlar, S.Değirmen
Unuttuklarımız kusura bakmasın
Kadıköy, G.Kale'ye selam olsun

Tabaklı kenarda, inci görünümlüdür
Kenarda olduğundan hüznümlüdür
İncirli'nin yeri yüksek görünümlüdür
Oradan her yeri görenlere selam olsun.

Hayme Ana, Cimcime türbesini
Kahraman Mangal ve Çaldağ'ını
Şifa dolu Cimcime Kaplıcasını
Görenlere çok selam olsun.

Havası Sert, suyu şifadır her dert
Suyu sıcaktır ve insanı mert
Yaylalarına gitmezsen bi dert
Haz duyanlara selam olsun.

Haymanalıyım diyenlere
Orada savaşıp ölenlere
Şehit toprağında yatanlara
Binlerce dualar feda olsun.

Şehirlisi, köylüsü de bir
Eri de, arvadı (!) da hep bir
Fakiri de bir, zengini de bir
Cümlesine selam olsun

Çaldağ'da her Türk neferi
Yendiler tüm Yunan askeri
Hiçbir asker kalmadı geri
Yunan'ı bozanlara selam olsun.

Kurtuluş Savaşında askerine
Ayran ve yoğurdunu verene
Gece yarısı Yunan'a direnene
Ta yürekten selam olsun.

Koyun yoğurdu, tereyağını
Elmasını ve kaysısını
Özel Karahoca Baklavasını
Yiyenlere selam olsun.

Çok şifalı koruk suyu var
Üzümü, elması, ayvası var
Tahıl ambarıdır ve siloları var
Çalışıp kazanana helal olsun.

Yerelde akıllı yönetim bulunsun
Kalbi Allah ve halk sevgisi dolsun
Ekipçi, kültür, birikim sahibi olsun
Allah için çalışana selam olsun

Devlet daima sahip çıksın
Üvey evlat gibi davranmasın
Hükümetler vefalı ve insafı olsun
Büyük hizmetler hep bizim olsun.

Yusuf YILMAZ
(Ankara - 07-01-2010)

Yusuf Yılmaz

Herkesin Babası Var Ben Kaldım Yetim

Babam seni rahmetle anıyorum,
3 yaşında iken, öldün biliyorum,
Annemden ekmek istedim bahane,
Babama ağlıyorum anne diyorum.

Babasız zor, kanatsız kuş gibi idim,
Eller babaya sarılır, ben yalnız idim,
Köyün büyükleri senin yokluğunda,
Beni, Sevdiklerinde teselli bulur idim.

Senden bahsedip derler idi çok cesur,
Babanda değil, kaderinde idi kusur,
Bir harman zamanı soğuk bir yel eser,
Ölümümün nedeni doktorda mı kusur?

En verimli çağında dizlerin tutmaz oldu,
Herkes anlatır babanın ölümü böyle oldu,
Yaradanın taktiri imiş demek ki vakit doldu,
Her aklıma geldiğinde gözlerim yaşla doldu.

Çocuklar baba der, benimki kadere sitem,
Okula gider, boynum bükük içimde uktem
Herkes babasıyla oynar, yok benim betim.
Babasız ortada kaldım bir biçare ve yetim.

(Nisan-2007-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Hicret Günleri

Allah'a düşman olan zalimlerin zulmünden,
Cehaleti dn sanan insanların elinden,
İçinde yaşadığın yurdundan ve yerinden
Ayrılığın adıdır Hicret adı verilen.

Oldukça zor ayrılık Allah yolunda Hicret,
Yurdunu her şeyini Allah yolunda terket,
Sevenlerinden uzak dayanılmaz bir hasret,
Kavurur yüreğini bu mübarek ibadet,

Gurbet çok acı bir ilaç içebiliyorsan iç,
Bırakmıyor insanda ne neşe ne de sevinç,
Onca yapılan şeyler bir anda oluyor hiç,

Zehir gibi bir hasret yakar bağırını yakar,
Çok sevdiğin kimseler sana uzaktan bakar,
Yüreğinden parçalar birer ikişer kopar,
Hayat bir başka olur insan yaşamdan bıkar.

Anılar paramparça yeniden hatırlanır,
Kimi zaman dudaklar bir şeyler mırıldanır,
Çoğu zaman onlar da bitmeden yarı kalır,
Öyle ki insan bazen kendisine darılır.

Yrekte hüzün dolu yüzünde kara bulut,
Beyninde gök grlder yürekte kalmaz umut,
Her şey hayal gibidir hiçbir şey değil somut,
İşte o an insan der, bırak her şeyi unut.

Ateş olup yakıyor derinden yüreğini,
Parça parça söküyor yerinden cięerini,
Kan ile dolduruyor umutsuz gözlerini,
Hznle kaldırıyor Rabb'ine ellerini.

Zorbalara kızarsın üzülür sıkılırsın,
Boğazın düğümlenir dişlerini sıkarsın,
Çevrende konuşacak birisini ararsın,
Gözlerin dalar gider kimseyi bulamazsın.

Bu yle bir acı ki, şiirle anlatılmaz,
Birine anlatsan da seni anlayan olmaz,
Kâğıt alıp yazarsın kalem tutulur yazmaz,

Kimi zaman ağlarsın gözlerinden yař akar,
Çevrende bulunanlar anlamsız gözle bakar,
Herkes başka alemde senin yreğın yanar,
İşte o zaman insan yalnızlığını iyice anlar.

Ne arayan ne soran ne konuşan bulunur,
Hatıralar canlanır için bir hoş burkular,
Hatıralar ard arda seni kalbinden vurur,
Yalnızlık girdabında geçmiş anlamsız olur.

Hüzünlü yüreğine dolar buruk duygular,
Söylemek istesen de diline bent vururlar,
Sustuğun zamanlarda beynine kurşun saplar,
Omuzunda ağır yük elin kolunu bağlar.

Bazen kısa bir sevinç ardından hüzün dolar,
Yüreğinde bir acı yüzün buruşur solar,
Ateş düşer içine yürek tutuşur yanar,
İşte o zaman insan gurbeti içten yaşar.

Bir şeyle ilgilenmez içine kapanırsın,
Bakışların boşlukta derinlere dalarsın,
Sevdiklerin üzüdür diye kaygı duyarsın,
Sakin bir köşe bulup için için ağlarsın.

Bunu yaşamayanlar bilemezler halini,
Anlatmak istesen de anlamazlar dilini,
Bu öyle bir durum ki, çadırdadır belini,
Ayakları yürütmez kımıldatmaz elini.

Sözüm yok hiç kimseye sitemim kendimedir,
Herkesin yaptığı şey ancak kendisinedir,
İnsanlar bilmese de her şeyi bilen bilir,
O'dur rahmet sahibi ancak O sabır verir.

Ömrünün yaprakları düşerken birer birer,
Hayıflanıp durursun yürek derinden titrer,
Şimsiyah saçlarına bembeyaz kıllar girer,
Ömür treni durmaz menzile doğru gider.

Seni ayakta tutan yüklendiğin davadır,
O dava ardındaki Allah'ın rızasıdır,
Allah'ın rızasına bütün canlar fedadır,
Bu güzel düşünceler yaşam için gıdadır.

Her karanlık gecenin elbet vardır sabahı,
Dünyada bulmaz insan aradığı refahı,
Mahzun olan yüreğin çınlar göklerde ahı,
Son durak ahirette bulur insan felahı.

Ramazan YILMAZ

Tarih: 18 Kasım 2012 Pazar (www.mucahede.com) 'dan alınmıştır.

Yusuf Yılmaz

İlahi Gazabı Hak Eden Kul Olduk

İnsanı en güzel yaratan Mevla'ya
Üşenip eğilmedik namaz ve duaya
Sabır göstermedik, çile ve belaya
İlahi gazabı hak eden kul olduk

Biçare insan bir nefis için aklını yitirir
Namazda iken kalbini dünyaya kaptırır
Mevla'nın verdiği mühleti hep bitirir
İlahi gazabı hak eden kul olduk

Yalan dünya zaten üç günlük değil mi?
Boş ve avare günler sayılı değil mi?
Sonu hüsrân olacağı insan bilmez mi?
İlahi gazabı hak eden kul olduk

Geçmiş toprak ve bir damla su idi
Eşref-i mahlûk iken ne hale geldi
Kendini hep cihanın cüce şahı bildi
İlahi gazabı hak eden kul olduk

Yusuf Yılmaz

İman Ve Sevgi Karakterimdir

İmanımı sorarsan Hamd olsun sonsuzdur,
Sevgimi sorarsan, Allah, Resul ve senindir,
Canım sevdiğim benim için çiçekli balımdır,
Seni sorarsan dünyada nur yüzlü canımdır.

Hakka gönül veririm, yalnız Hakk'a eğilirim,
Hakk'tan başka boyun eğmem, karakterimdir,
Sana sevgiyi kutsal bilmiş, sana adanmışım,
Yalnız seni sevmek için dünyaya gelmişimdir.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

İyilik Bilmez Nankör Adam

Adam sanıp sahip çıktım
Zor gününde elin tuttum
Bir hiç iken, adam ettim.
İyilik bilmez nankör adam

Beş paralık dünyalık için
Makam mevki kapmak için
El etek öpmek ne için
Seni utanmaz nankör adam

Herkes beni hep kınar idi
Bu kediye yüz verdin derdi
Gaybı Allahtan başkası bilmezdi
Kendini gösterdin nankör adam

Ahde vefayı insan olan bilir
Sarılır ve dost diye bilir
Nankör adam bunu ne bilir
Seni vefasız nankör adam

Biz nice makamları çok gördük
Elimizin tersi ile hepsini ittik
Herkesi kendimiz gibi can bildik
Sırtıp ortaya çıktın nankör adam

Akıl hocan hep yanlış yönlendirir
Freni patlamış çürük araca bindirir
Kıpti padişah olmuş, babasını öldürür
Seni yaramaz seni nankör adam

İlk geldiğinde mütevazi göründün
Önüne gelene ceket ilikleyip eğildin
Birine vurana, öbür yanağın döndün
Foyan ortaya çıktı nankör adam

Atalar makam mevki ver demişler
Onunla Kıpti insanı çok sınımışlar
Verince ne mal olduğunu görmüşler
Bununla tatmin oldun nankör adam

Kötü günümde beni sıkıntıya soktun
Geçici makamları padişahlık sandın
Ama cüce beyninle buna aldandın
Seni Allaha havale ettim nankör adam

Şehir içinde araba süremiyordum
Şayende zoraki iyi şoför oldum
İki günde bir kazazede oldum.
Bu günleri hiç unutma nankör adam

Ben niye böyle eşeklik yaptım
Seni adam sanıp sahip çıktım

Takla atmalarını hep not tuttum
Devran böyle gitmez nankör adam

Dünya Sultan Süleyman'a kalmadı
Saltanat Fatih, Kanuni Yavuz'a kalmadı
Dost bildiğim hainler beni kötü avladı
Ahiret makamını unuttun nankör adam

Din kardeşlerini hiçten kenara attın
Hassas durumlarını göz ardı ettin
Kandırdığın dostların gözünde bittin
İnsanı çabuk satan nankör adam

Bu devran böyle gider mi sandın
Beş paralık dünya makamına kandın
Geçmiş ne de çabuk unuttun
Mevlana havale ettim nankör adam

Önüme gelene senin ihanetini anlattım
Seni adam sanmakla ne hata ettim
Doğru sözlülerin ikazını kenara attım
Seni düzenbaz seni nankör adam

Yusuf der ki ben bir kerecik aldandım
Senin için tavassutta bulunana inandım
Namaz kılışın ve gösterişine pek kandım
Allah seni bildiği gibi yapsın nankör adam

Yusuf YILMAZ-Ankara Nisan 2012

Yusuf Yılmaz

Kaderim ve Ruhumla Dost Olur Giderim

Canım aşkımlı kaybettim Ankara ilinde
Benim mecnun oluşum herkesin dilinde
Ağlayışım derindir hissederim ciğerimde
Bir kara toprak ile dost olur giderim

Fasık ve münafıklar aşkıma zehir kattı
Sevdiğimden ayıranlar bana iftira attı
Aşkın ne olduğunu bu can bir kez tattı
Üç metre bez ile dost olur giderim

Acımadılar kıydılar bedenim var ama ölü
Aşkın acısına dayanmadı bu bahar gülü
Kahrına dayanamadı Yusuf'un kırıldı beli
Bedenim ayrı, ruh ile dost olur giderim

Gerçekmiş gibi yalandan ağlayana kandın
Uğur Eldeniz Yalancısına hemen de inandın
Gerçek aşığın gözyaşlarına asla inanmadın
Kaderimle başbaşa göç edip giderim

Yardım eli uzatacak bir dost bulamadım
Gözyaşlarımı acı ile içime akıtıp durdum
Yücenin hikmetinden sual olunmaz anladım
Gözyaşıma arkadaş olur sel olur giderim.

İnsan kılıklı şeytanların kurbanı oldum
Genliğimin baharında sarardım soldum
Aşk hırsızlarını ise çok geç zaman anladım
Kaderim ve ruhumla dost olur giderim

Yusuf YILMAZ - Nisan 2012- Ankara

Yusuf Yılmaz

Kalbimin Derinliğinde Hissediyorum Seni

Hissediyorum seni, biri yarini okşadığında,
Hissediyorum seni, biri yarine baktığında,
Ağaçlarla kuşlarla kumruların kaynaştığında,
Kalbimin derinliğinde hissediyorum seni.

Otuz birinde öldüm, otuz üçünde uyandım,
Seni kaybetmemek için hayata sarıldım,
52 de olmama rağmen 60 larda göründüm,
Kalbimin derinliğinde hissediyorum seni.

Kainatın kitabı bakınca bir de İlahi Kurana
Gözyaşları mı akıtınca seccadenin baş tarafına
Meleklerle konuşup dertlerime ortak olanlarına,
Kalbimin derinliğinde hissediyorum seni.

Yazınca bunları ben, seni her andığımda,
Bu biçareliği düşünürüm kendimle kaldığımda
Acılarımın her anı her saniye her dakikasında,
Kalbimin derinliğinde hissediyorum seni..

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Karun Kadar Zengin Olsa Bu Dünyada Ne Yazar

Ey Fani! Karun kadar zengin olsan bu dünyada ne yazar
Tapılan 3 günlük yalan dünya baki değil, biter azar azar
Tevbe süresi 24. ayetinden ibret alamaz insan hep azar
Tevhid ehli anlar ama, anlamayan bu dünya için hep azar

Tevhid Ehli olmayan anlamaz, kul hakkını yer azar
Farkına varmadan ahiret kuyusunu kendisi kazar
Şeytan ve yardımcıları ile dünyada cehennemini kazar
Kıyamete hazırlık yapmaz kendi eli ile kötü kaderini yazar

Yusuf YILMAZ - Ankara

Yusuf Yılmaz

Keçi ve Kedilerin Adam Olduğu Bir Dünyada Olmak İstemiyorum

Koyunun olmadığı yerde keçinin koyun sanıldığı ve adam olduğu Arslanların, padişahım çok yaşa diyen kalleş kedilere boğdurulduğu Bir de böyle kanı bozuk tetikçilerin, taklacı keçilerin revaçta olduğu Bir dünyada ben ne keçi, ne de kanı bozuk kedi olmak istemiyorum.

Kendi inandığı kanunu dahi uygulamayıp orman kanunu uyguladığı Astığım astık, kestiğim kestik deyip, insanların mağdur edildiği Kanı bozuk insanların sözü ile mağdurların hak gasbı ile doğrandığı Bir dünyada ben ne keçi, ne de kanı bozuk kedi olmak istemiyorum.

Müslümanı mağdur edip, zoraki açlık orucuna mecbur edildiği Namertlik yapan kalleş kahpelerin adam sanılıp itibar edildiği Müslümanın varının yoğunun 3 günlük dünya için yağma edildiği Bir dünyada, ne namert, ne de kanı bozuk kedi olmak istemiyorum.

Yusuf YILMAZ Haymanateyn
17 Ocak 2017 Ankara

Yusuf Yılmaz

Kıyamete Dek Ölesiye Sevdim Seni

Ne güzelliğın ne fiziğın, ne de dünya malı için sevmedim seni,
Ne yanaklarının güzelliğı, ne de derin bakışın için sevmedim seni,
Ne görünüşün, ne de dünya güzelliğın için sevmedim seni,
Açık yüreğimle, samimi kalbimle kıyamete dek ölesiye sevdim seni.

Ne beden güzelliğın, ne nazlı duruşun için sevmedim seni,
Ne övenin, ne de yerenin sözü ile sevmedim seni,
Ne dost hatırına, ne de düşman inadına sevmedim seni,
Dünya ve ahiret saadetimiz için kıyamete dek ölesiye sevdim seni.

Ne düşümde, ne hayalimde gördüm diye sevmedim seni,
Annenin yavrusuna söylediğı ninniler için sevmedim seni,
Ne gülen yüzün, ne de çattığın kaşın için sevmedim seni,
Karşılıksız ve fedakarlık üzerine kurulu sevgiyle sevdim seni.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Kıyamete Kadar Bekleyeceğim

Farkında mısın 1982 yılı yirmi altı yıl oldu,
Senin ismini andıkça gözlerim yaşla doldu.
Ne telefonda seni duyabildim, ne görebildim,
Gönül bahçemin çiçeği açmadan soldu.

Yavrunun anasını arar gibi arıyordum seni,
Ama çaresizdim ben, bulamıyordum seni,
Oturup bir köşede içim içim ağlıyordum,
Dayanamıyorum, yeter artık üzme beni.

Gece ve gündüzüm sensiz ve şevksiz,
Sensiz günlerim geçmiyor kedersiz,
Böyle bir zulmü ben hiç hak etmedim,
Kıyamete kadar seni beklerim çaresiz.

Seni bekleyen bu kalbim kanıyor (yanıyor) ,
Sen aklıma geldikçe içim kan ağlıyor,
Sen hiçbir zaman beni anlamasan da,
Bu gönül senin hasretine dayanamıyor

Gelmeyeceğini bilsem de bekleyeceğim,
Biliyorum artık bana gelmeyeceksin,
Senden başka neyim var ki bu dünyada,
Bekleyen umutlarımı boşa çıkaracaksın.

Bakmıyor o melekvari gözlerin gözlerime,
Bakamıyorum o güzel nurlu yüzüne,
Dokunamıyorum o ipek kadar yumuşak eline,
Yeter artık bir kerecik olsun elini ver elime.

Bekleyeceğim seni kara toprak üstümü örtse de,
Bekleyeceğim seni zalimler beni öldürse de,
Bekleyeceğim seni cezaevine girsem de,
Bekleyeceğim seni Azrail canımı alsa da,
Yegane umutla kıyamete kadar bekleyeceğim.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Kıyamete Kadar Bu Sevgi Asla Bitmez

Dualarımla baş başa kaldığım zaman,
Duamın her cümlesinde seni anarım.
Günahlarım olsa da, Hakk huzurunda,
İçten içe ağlar, senin için yanarım.

Allah ve Resül aşkı hariç senden başka aşk var mı?
Cennet ve cehennem var, günahsız aşk suç mu?
Ferhat'ın Şirin için dağ delen delilik gibi,
Bu sevgi için dağları delmek sence zor mu?

Eğer Allah huzurunda suç olmasaydı,
Bu hainlerin cezasını vermektir mubah.
Haksız olsalar da, zalimleri öldürmek,
Ahireti karartmak için en büyük günah,

Her namazda ve sonunda duaya,
Yükselir ellerim, içten kalkar semaya,
Seni andığım anda tatlı bir ürpertiye,
Küserim, yanımda olmadığın bir dünyaya

Geçici bir aşk sahibi asla olmadım,
Dünya güzeli de olsa, sensize bakmadım,
Ebedi dünyanın tek sevgili yarım,
Senden başkasını yar kabul etmedim.

Senin sevgini anlatmaya sözler yetmez
Nur yüzünü anlatmaya diller yetmez
Aşkını yaşamaya ömürler dahi yetmez
Kıyamete kadar bu sevgi asla bitmez.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Kötüler Cezasını Çekmeli

İnsan ne ekerse onu biçmeli
Saçtığı zehir tohumu içmeli
Yaptıkları kötülükler için
Kötüler ergeç cezasını çekmeli

Atasözü her zaman şunu der
İnsan ne ekerse onu biçer
İnsanlara çok zulüm eden
Cezasını elbet bir gün çeker

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Mazi Kalbimde Derin Bir Yara Açtı

Mazi kalbimde derin bir yara açtı,
İflah olmaz bir dertle beni sarstı,
Herkes benim aciz durumuma şaştı,
Sebeplerin kötülükleri ve kasti.

Bu derin yaradan kurtulacak mıyım?
Sinesine dayayıp ağlayacak mıyım?
Hasret sonunda vuslata erecek miyim?
Aşk ateşi ile sarsılıp yanacak mıyım?

Derin yara ile hayatta bir hiç oldum,
Sevdanın ateşi ile yanıp kül gibi oldum,
Gençlik tadını görmedim harab oldum,
Aşkın hasreti ile hazan yaprağı oldum.

Aldılar elimden yarimi hile ile,
Acı ile gözlerim yaşlarla doldu,
El oğlu mutlu olurken onun eli ile,
Gözyaşlarım içime aktı sel oldu.

Her an arayacağını düşledim durdum,
Boşuna hayallerle yaşadım durdum,
Dünya ve ahiretteki tek yarım bildim,
Umudum tükendi, ümitsiz oldum.

Hayatım söndü gitti bu aşk elinden,
Gençliğimin taze baharı gitti elimden,
Çekilecek acı imiş ne gelir elden,
Acı çekiliyormuş meğer bu sevgiden.

(Ocak – 1990 - Ankara)

Yusuf Yılmaz

Müslümanların ve Diğerlerinin Hakkını Yiyen 3-5 Haramiye

Dünya Müslümanlarının hakkını 3-5 harami yiyor,
Kendisine sorsan, babamdan kalan miras diyor.
Peki harami baban nasıl kazandı diye soracak olsan,
Orasını bilmem kendimi zenginlik içinde buldum diyor.

Ey Müslümanlar soysuzlara prim verip şımartmayın,
Onun hakkıdır, babasından miras deyip abartmayın.
Petrol yok iken, senin altında bir çul dahi yok iken,
Sefih bir zenginliğe ulaşanı, utanın temize çıkartmayın.

Bu zenginlik, babanın babasından asla miras kalmadı,
Dünya, Allah'ın Sevdiği Hz. Süleyman'a da kalmadı.
Namuslu, onurlu Müslümanlar dünya malına hiç dalmadı,
Tüyü bitmeyen yetimin hakkına sırtlanlar gibi dadanmadı.

Müslüman görünüp, Müslüman'a maddi manevi zulm edersin,
Pişkinliğe vurup endam gösterirsin, yaptığından sıkılmazsın.
Çoluk çocuğunu açlık sınırına getirmekten asla utanmazsın,
Er geç, Allah yaptıklarının hesabını sorar belanı bulursun.

Yusuf Yılmaz Haymanateyn - 24 Aralık 2016 Ankara

Yusuf Yılmaz

Nice Haramiler Gördüm, Yiğidim Diye Caka Atarlar

Nice haramiler gördüm, yiğidim diye caka atarlar
5-10 kuruşa haysiyet ve onurlarını hep satarlar.
Ahiret ve hesap gününü hiç ama hiç düşünmeden,
Karun gibi, haram servetlerine haram servet Katarlar.

Kimin parası ile insanlara caka atıp, caka satarlar
Senin, benim, tüyü bitmemiş yetimin hakkını çalarlar
Harami bir şekilde servetlerine servet haram katarlar
Bir de utanmadan insanlara küstahça tepeden bakarlar

Yusuf Yılmaz

Onlarca Yıllar Geçtikten Sonra

Onlarca yıllar geçtikten sonra,
İzmir Caddesinde köşe başında,
Aniden rastladım baktım sana,
Çaresiz dilim tutuldu, kaldım dona.

Seninle bir anlık göz göze gelişte,
Kıvılcıklarım bulundu serzenişte,
İkimiz bozuntuya vermedik ilk bakışta,
Yutkunup geçmişini andım maziye dalışta.

Sanki hiç tanımıyor gibi yürür idin,
Mahcup ve edasız bir bakışta idin,
Keşke arkaya dönüp bana baksa idin,
Damarlarımda donan kanı görür idin.

Yanımda küçük oğlum olduğu için,
Senin de yanındaki yeğenin için,
Adının kötüye çıkmaması için,
Konuşamadım seninle bunun için,

Sen yürürken arkandan baka kaldım,
Ellerim, ayaklarım birbirine dolandı,
Neden böyle oldu diye çok sorguladım,
Hiçbir mana bulmadım sonuçta bunaldım.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Ölümü Unutup Gaflete Dalma

Ölüm davet eder her an kendine
Kondurmuyor insan onu nefesine
Kulak verir ancak kendi sesine
Yeryüzünde yaşar hep pisi pisine

İbret almaz her gün onca örnekten
Ne yaşlıdan ne de küçük bebekten
Olsa insan sapasağlam çelikten
Emir gelir birgün yüce melikten

Ölüm ne genç dinler ne de ihtiyar
Ferman gelmiş ona engel olmaz yar
Korku ve heyecan insanı sarar
Onu bilip hazır olan bahtiyar

Ömrünü tüketir boş yere harcar
Yönelmez gerçeğe hep ondan kaçır
Nefsinin peşinde bir huzur arar
Beyhude bir halde dünyada yaşar

Durmadan toplayıp yığıyor malı
Yapıyor konforlu köşk ile yalı
Seriyoer yerlere kilim ve halı
Düşünmez ki sonu kuru bir çalı

Ölüm kıyar nice canu canana
Aslında öğüttür ibret alana
Bir yok oluş değil ölüm insana
Kurtulur sarılan yüce Kur'an'a

Yine çıktı yola değerli bir can
Geride dönmeyen artık bu yola çıkan
Üzülüp ağlıyor geride kalan
Dünyada ölüm var gerisi yalan

Ölümü unutup gaflete dalma
Yalan dünya ile hiç dost olma
Gerideki eş ve çocuk ile mala
Aldanıp Allah'a hiç uzak olma

Bize düşen şimdi ibret almaktır
Doğru yol üstünde sabit durmaktır
Yüce Allah için kulluk yapmaktır
Kurana yönelip doğru olmaktır

Ramazan Yılmaz Mart-2012 Hollanda
Yusuf Yılmaz Nisan-2012 Ankara

Yusuf Yılmaz

Sana Hep Gönül Kapımı Açtım

Ben sana hep gönül kapımı açtım,
Ama sen ise sürekli benden kaçtın,
Başkalarının yalan sözlerini Hakk bilip,
Sürekli azarlayarak kalbimde yara açtın.

Bu hassas kalbimin kapılarını sana açtım.
Bu kalbimi sana yol güzergahın yaptım.
Gelip mutlu biri yuva kuracağına,
Hep dışlayıp, uzaklardan bana baktın.

Gönlümün tek varisi olarak seni bildim,
Gül bahçesine dönen güller diye seni diktim,
Gülleri beraber koklayıp seveceğine,
Beni acılar içerisinde bırakıp baktın (gittin) .

Kalbimin kapılarını sadece sana açtım.
Sen ise bu kalbe kapılarını kapattın,
Sadece ikimiz için temeller kurdum,
Sen bana acı olan kor bir ateş bıraktın.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Sen Nur Yüzlü Bir Gül Fidanısın

Sen herkesin sevdiği bir gül fidanısın
Her yüzüne bakanı mesrur edensin
İyilik ve merhamet yüzünü kaplamış
Sana kötülük düşünene dahi acırsın
Sen nur yüzlü güzel bir gül fidanısın

Bu fidanın tek sahibi ben olaydım
Gül gibi yüzüne baka baka doyardım
Umudu sönmeyen aşığın ben olaydım
Vuslatına eren tek mecnun olaydım
Sen nur yüzlü güzel bir gül fidanısın

Yüzüne gülen her düzenbazı dost sandın
Yaldızlı ve yapmacık yalan sözlere kandın
Simsarların sahte gülümsemesine aldandın
Merhametli yüreğini boş yere harcadın
Sen nur yüzlü güzel bir gül fidanısın

Yusuf Yılmaz

Senden Çektiđi Acılar Onu Öldürecek

Senden çektiđi acılar onu öldürecek,
Ya kanseri, ya veremi başına saracak,
Eğer ona böyle vefasızlıkta direnirsen,
Üzüntüden ölüp, çocukları yetim kalacak
(Kalbindeki gönül bahçenin gülleri solacak)

Kıyamette Cennette tek bir eşi bilecek,
Ancak o can o zaman doyasıya gülecek
Eğer acılarını dindirirsen, yüzü gülecek,
Ya da ayrılık hasretini çeke çeke ölecek,

Senin kalbin onun biricik sultanı olacak,
Kalbinde sen olan sadece tek gül olacak,
Neden ona karşı çok nefretle doldun,
Senin hasretinin acısıyla sararıp solacak.

O can senden çektiđi acılarla bir gün ölecek
Ya kanserden, ya da veremden gidecek,
Şunu unutma ki senin hasretinden ölse de,
Bu dünya ve ahirette seni tek eşi bilecek.

Senin ayrılık rüzgarın ona çok acı esecek,
Onun gönlü sensiz hüzünlenip duracak,
Dünya varlığı olan sen uzakta oldukça
Onun aklına geldikçe kalbi daralacak.

Ona bu ayrılık hiçbir zaman mı bitmeyecek?
İçindeki hicran ve hasret ne zaman bitecek?
Sana olan büyük saygı ve sevginin karşılığı,
Böyle düşmanlık ve küsme ile mi olacak?

Yusuf Yılmaz

Sevgi Beslerken Bana Neler Oluyor

Benim için sevgi, umutsuz anda umutlanmaktır
Bazen umudumu kesip, külçe gibi yere yığılmaktır
Ama bana göre sevgi, sensiz yaşarken ölmektir
Benim için sevgi yaşar gibi görünüp, çürümektir

Sevgi bazen imkansız da olsa onu zorlamaktır
İmkânsızı her yendiğimde yeni çile çekmektir
Bazen sevdiğim kişiye kavuşma hayalidir
Bazen ise içten içe gözyaşıma boğulmaktır

Sevgi, sadece üzölmek kendi halime gülmektir
Gölmeyi beklerken faydasız hayal kurmaktır
Sabahlara kadar hiç uyumadan seni düşünmektir
Sonunda tüm ümitlerini yitirip yere yığılmaktır

Yusuf Yılmaz

Sevgi İle Ahlaksızlığı Neden Bir Tutarsın

Daha önce söyledim evli kadına kötü bakmam,
Senin namusun benim namusumdur, ihanet etmem,
Seni canımdan çok sevdiğimi bilmene rağmen,
Namusuna el uzatan sandın, asla kabul etmem.

Sevgi ile ahlaksızlığı neden bir tutarsın,
Ahlaksızmışım gibi töhmette bırakırsın,
Sana olan büyük sevgimi anlatmama rağmen,
Ahlaksızmışım gibi bir gözle bana bakarsın.

Bu biçare insanı neden çok üzersin,
Çektğim acılar üzerine acılar katarsın,
Bütün gün baş başa tek bir odada kalsak,
Aklıma hiç kötülük gelmez şaşsa kalırsın.

Zamanında hak etmedim, beni çok azarladın,
Fasıkların haber ve yalanına hemen kandın,
Yalancıların sözlerini dost ve hüccet sandın,
Yaldızlı yalan sözlere çok çabuk aldandın.

Beni sandın, her önüne geleni mi sevdim?
Mevlanın sana verdiği hasletlerin için sevdim,
Hiçbir zaman fiziki ve cismani yönden bakmadım,
Allah'ın Rızası bilip, kıyamete kadar sevdim.

Bu sevgi pazara kadar değil, mezara kadar sürecek,
İnsanlık büyük sevgi ne imiş ancak o zaman görecek,
Dost bağında güller açıldığı zamanda (kıyamette) ,
Ancak o zaman senden dolayı yüzüm gülecek.

Her sevenin bir ahlak sorunu mu olmalı?
Sevginin karşılığı hep cinsi obje mi olmalı?
Sevginin hasretinin derinliğinde boğulanın,
Bence ahlak sorunu hiç yoktur, olmamalı.

Neden beni ahlak yoksunu basit biri sandın,
Doğduğumdan beri doğru yol üzerine durdum,
Aklımın erdiği, buluş çağına geldiğimden beri,
Yaşantımı Rahman'ın nizamı üzerine kurdum.

Mü'min olan kardeşlerin dostluğu böyle mi olmalı idi?
Her yalan haber getiren fasıklara asla inanmamalı idi,
Mü'min kardeşinin dertlerine, acılarına ortak olmalı idi,
Allahın Rızasını bilen, birbirini üzen taraf olmamalı idi.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Œir Yazmaz İken, Yusuf Œair Oldu

Œir yazmaz iken, Yusuf Œair oldu,
Gül bahçemdeki güllerim soldu,
3 günlük yalan dünyada nem kaldı,
Sensiz dünyam bana zindan oldu.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Şu Yalan Dünyaya Tapanlara Aldanma

Yalan dünyanın zevkine dalana uzak olsaydın
Yaldızlı sözle kandırandan kendini korusaydın
Keşke yalan dünyaya tapanlara aldanmasaydın
Hakiki can dost kardeşine sevgi gösterseydin

Yalan dolan ile taht kuranlardan uzak olaydın
Birgün sonu virane olacağı mesafeli duraydın
İki cihanda seni sevecek olana ram olsaydın
Yalan dolan ile sahte aşk kurana aldanmayaydın

Kıyamette hazan yaprağı gibi solduklarında
Ne olduğunu hiçbir zaman anlayamazlar
3 metre beyaz patiska kefen bezi dışında
Karun gibi malları olsa, tabuta alamazlar

Dünya ahiretin tarlasıdır bilmezler mi?
İnsan ne ekerse onu biçer bilmezler mi?
Bu dünyanın boş ve eğlence olduğunu
İş işten geçtiği zaman hayıflamazlar mı?

İnsana insan değerini verenden olsalardı
Haksız aşk elde edenin sonu kötü, bilselerdi
Hırs küpüne binmeden, sebatkâr olsalardı
Kıyamete hazırlıklı olsalardı keşke bilselerdi

Bu dünyada seni kandırandan uzak durmalısın
Gerçek dostunu Ruz-i Mahşerde öğreneceksin
Seni hep hayalinde, düşünde gören can dostunun
Kıyamet günü sen onun gerçek dostu olacaksın

Yalan dünyada din kardeşini sana kötüleyen
Yalancı ve fasıkların yüzü mosmor kızaracak
Kıyamette sana kavuşma arzusu içinde olan
Gerçek dost ve ahiret yoldaşın yanında olacak

Bu fani alemde can kardeşini kötüleyenler
Yüce Hakimin huzurunda hesap verecekler
Üç günlük dünya sefasına aldanmış fasıklar
Ebedi dünyada büyük bedbaht yaşayacaklar

Ulu Hakimin önünde diz çöküp yalvaracaklar
Bu iki can kardeşin arasını açtık diyecekler
Utanmadan ve arlanmadan, sana ve bana
Hakkınızı helal edin diye yalvarıp duracaklar

Sana ve bana yaptıkları kötülükler onlara kalmaz
Sur'a üflenince kızarmış yüzlerle ayağa kalkacaklar
İlahi adalet terazisini bilirsin kesin kes hiç şaşmaz
Bu dünyada kötülük yapanlar cezalarını çekecekler

Yusuf YILMAZ
Ocak - 2009 - Ankara

Yusuf Yılmaz

Uzun Aradan Sonra Bir Anda

Uzun aradan sonra bir anda
Seninle karşılaştık köşe başında
Seni görmenin o şaşkınlığında
Dondum, kalbim durdu o anda

Yıllar geçmiş olsa da sonunda
Gözüme geldik sokak başında
Çılgınlıkla koşarak sarılacağım anda
Acıyla kendimi frenledim son anda.

Seninle bir anlık göz göze gelişte,
Kıvılcıklarım bulundu serzenişte,
İkimiz bozuntuya vermedik ilk bakışta,
Yutkundum geçmişi andım son anda.

Sanki hiç tanımıyor gibi yürür idin,
Mahcup ve edasız bir bakışta idin,
Arkana dönüp bana eğer baksa idin
Damarlarımda donan kanı görür idin.

Sen yürürken arkandan baka kaldım,
Ellerim, ayaklarım birbirine dolandı,
Neden böyle oldu diye çok sorguladım,
Sonuç bunaldım bir mana bulamadım.

Aralık 2008 Ankara

Yusuf Yılmaz

Yalan Dünya'ya Tamah Etme

Dürüst ve Dost Görünen Kişiliksiz Adama

Bir makam için, senin elini tutanı satma,
Bir küçük menfaat için doğruluktan sapma,
Kibirle bakarak, alttakini sakın ha ezme,
Yüksekte olsan da, alçak gönüllüğü bırakma.

Allah'ın verdiğini unutup, senindir sanma,
Ahde vefa göster, geçmişi çabuk unutma,
Nereden geldiği bilemezsin, Hakk sillesini,
Allah'tan kork ve menfaat için ihanet etme.

Amirlerinin iyi niyetini çok suiistimal etme,
Devletin makam aracını köyüne kadar götürme,
Yaradanın tokatı çok çetin olur sakın unutma,
Dürüst görünüp, lütfen hırsızlığa tamah etme,

İçindeki kibri terk et, yalandan mütevazi olma,
İnsana mahsus konuşmayı, yalanlarla bozma,
İyilik yap denize at, senin gibisine asla yapma,
İyiliğin kadrini, iyilikten anlayan bilir unutma.

İyi insanların dünyasını, menfaatin için yıkma,
Kötülerin dönen pis çarkına, imrenip bakma,
Üç günlük dünya makamı için, dostunu hiç satma,
Sonra hüsrana uğrarsın haaa sakın hiç unutma.

Bir gün yaptığının boş olduğunu anlarsın,
İnsanı satmak bu kadar kolay mı sanarsın,
İyiliğe karşı hep kötülükle cevap verirsen,
Bir gün senin karşına çıkmaz mı sanarsın,

(Yusuf Yılmaz - Eylül-2011 Ankara)

Yusuf Yılmaz

Yalancılara Kandın Beni Kötü Sandın

Kimi insan mala, kimi servete, kimi kadına tapar,
Kimi bir selamdan menfaat arar, kimi rant kapar,
Kimisi doğruyu bırakır, eğriyi Hakk sanar tapar,
Şu yalan dünyada bin bir çeşit insan yalanla yaşar.

Kimi mevki-makam, kimi para, kimi kadın peşinde,
Kimisi ise para sayar, ahlaksız içinde, düşünde
Kimi de benim gibi talihsiz, yüreği aşk ateşinde
Şu yalan dünyada bin bir çeşit insan yalanla yaşar.

Benim gönlüm ise doğrudan, sevgiden yanadır
Ne şaha eğildim, ne de sultana, Hakk'tan yanadır
Gönlümden geçeni anlattım sana, gerisi yalandır
Şu yalan dünyada bin bir çeşit insan yalanla yaşar.

Yalancı insanların yalan sözlerini doğru bildin,
Sana Hakk ve gönül ile yaklaşanı, kötü sandın,
Kalbinde kötülük olmayan sevenini düşman bildin,
Şu yalan dünyada bin bir çeşit insan yalanla yaşar.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Yapma Ey Gönül Kıyma Bu Cana

Yapma ey gönül kıyma bu cana
Bu genç yaşta ne olur acı bana
Ferhat gibi divane garib bir aşık
Bütün kalbi ile tutulmuştur sana

Đoyamadım ben sana kana kana
Ümitlerimi kestim senden yana
Bu genç yaşında sen kıydın bana
Acımadın savurdun beni her yana

Yusuf Yılmaz

Yarım Diye Bana Seslene Bilecek Misin?

Senin her yerde gördüğüm anda,
Yarım diye bana seslene bilecek misin?
Şu kısacık zalim ve yalan dünyada,
Yarım diye bana seslene bilecek misin?

Senin hasretin ömrümü ateş gibi yaktı,
Gözyaşlarım içten ince ince içime aktı,
Yüreğim, geleceksin diye hasretle baktı,
Yarım diye bana seslene bilecek misin?

Sanki şu dünyada seni sevmek bana suç,
Başkaları ise cüretle senden aldı güç,
Sımsıkı boynuna sarılıp ağladığımda,
Yarım diye bana seslene bilecek misin?

Koşarak gelip, boynuna sarılısam kızar mısın?
Tek yarım deyip, yanağın okşasam döver misin?
Elinden tutup gezip dolaşsam azarlar mısın?
Yarım diye bana seslene bilecek misin?

Hep senin ümidinle yaşadım durdum,
Suç kimdedir diye, herkese hep sordum,
Her gece uykusuz hayaller kurdum,
Yarım diye bana seslene bilecek misin?

Bu ulvi sevgiye tuzaklar kurmuşlar,
Elleri kırılınca büyüler yapmışlar,
Ölümden beter, sevgimi elimden almışlar,
Yarım diye bana seslene bilecek misin?

Yaptıkları kötülük yanlarına mı kalacak,
Şu üç günlük dünyada zevk mi alacak,
Elbette Yüce Yaradan hesap soracak.
Yarım diye bana seslene bilecek misin?

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Yeter Artık Umutlarım Son Bulsun

Dilerim Mevladan 2009 sana kavuşma yılım olsun,
Tüm ızdırap ve acılarım inşallah son bulsun,
Neden aşk ve sevgiyi ahlaksızlıkla bir tutarsın,
Yeter artık bitsin bu acı, umutlarım solmasın.

Evli bir kadının namusuna asla göz dikmem,
Ahlaksızlık nedir ömrüm boyunca hiç bilmem,
Bana acılar çektirsen de, hakaretler etsen de,
Kıyamete kadar seni kalbimden asla silmem

İnsanı insan yapan, değerleri ve karakteridir,
Kimi insan, kimi yapmacıktır zaten bellidir,
Bana yapılan zulümlerin kaynağı bilirsin bellidir,
Yeter artık bitsin bu acı, umutlarım solmasın.

İnsanlık öldü mü, bana acı çektirmek reva olur mu?
Sevgi denizinde yüzmek isteyen boğmak olur mu?
Seni canından çok seveni, itmek doğru olur mu?
Yeter artık bitsin bu acı, umutlarım solmasın.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Yeter, Melek Yüzlüm Üzme Beni

Her gün, gece geç saatler geçiyor,
Yüregim hep senin sevdanla doluyor,
Kalbim hasretinden perişan oluyor,
Yeter artık melek yüzlüm üzme beni.

Günler geceler sensiz geçmez oluyor,
Gözlerim ayrılığından yaşlarla doluyor,
Yüregim sevdandan yanıp kül oluyor,
Yeter artık melek yüzlüm üzme beni.

Bu hasret acaba bir gün bitecek mi?
Kalbimdeki büyük sevgin sönecek mi?
Şenden geç gelen sevgi ve adalet,
Ölmeden teselli etmeye yetecek mi?
Yeter artık melek yüzlüm üzme beni.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz

Yirmi Altı Yıl Oldu Sevgin Bitmedi

1989 yılı geçeli on dokuz yıl oldu.
Gül bahçemde güller sarardı, soldu.
Bu ayrılık ateşi nedir Yar Rabb,
Kan kalmadı benzimde, hep soldu.

1982 yılında seni tanımaz olaydım,
Öleydim de seni sevmez olaydım,
Keşke aynı yerde çalışmaz olaydım
Hak etmedim bu acıyı bilen olaydın.

Fasıkların sözü ile beni can evimden vurdun,
Canımdan çok sever iken, hep azarladın,
Allah şahidimdir, dünyalık için sevmedim,
Beni hep yanlış anladın ve kalbimi kırdın.

Yıllar geçse de senin sevgin bitmez,
Bu hasret kıyamete dek yanar sönmez,
Sevginin karşılığı azarlama ile olmaz,
Sen beni öldürsen de sevgin tükenmez.

(Aralık-2008-Ankara)

Yusuf Yılmaz